Adeu a Josep Maria Casas i Buxeda

Exdirectiu del GEiEG, manaia i actor dels Pastorets de Girona

Adeu a Josep Maria Casas i Buxeda Foto: Arxiu.

Fa pocs dies va fer 74 anys. Setmanes enrere encara feia broma amb els amics: "Tot el que estic vivint ara és de propina, però penso arribar als vuitanta anys." No serà així. Una maleïda malaltia, que suportava d'una manera francament admirable des de fa cinc anys, ha dit prou. El seu somriure, la seva empenta, la seva alegria contagiosa, ens han deixat. També, a vegades, els seus brots de mal geni. Però ell era així.

En Josep Maria Pinsach, el seu amic inseparable, no s'ho podia creure: "Això és una putada." I de veritat que ho és. Perquè se'n va un home bo, una persona entranyable, que tant va jugar a hoquei, com a handbol, com va ser protagonista destacat durant molts anys dels Pastorets de Girona, dels manaies de Girona, com va treballar incessablement pel seu GEiEG, com va suggerir un bon dia a en Pinsach que s'havia de posar en marxa els Eixugamorros, una associació que agrupa jugadors veterans de l'handbol gironí. D'això fa 32 anys. Han estat, totes les vetllades dels Eixugamorros, entranyables. I, com sempre, en Josep Maria actuant de secretari del gran mestre i, per damunt de tot, d'ideòleg de la confraria.

El vaig conèixer a la recordada pista de la piscina de Girona. Jugava a hoquei sobre patins. Era el porter. Ja aleshores era diferent. Era un volcà traslladat a una pista d'hoquei. Després, com tantes persones ansioses d'obrir-se nous horitzons en la vida, va decidir passar-se a l'handbol. Ho va fer a La Salle. Després va jugar amb el Sarrià de Dalt i, posteriorment, amb el GEiEG. De totes maneres, el món de l'esport gironí i especialment de l'handbol recordarà sempre Josep Maria Casas com la persona que estava al capdavant de la secció quan el Grup va arribar a la màxima divisió de l'handbol estatal.

En Josep Maria era una persona inquieta, un autèntic dinamitzador, a qui no vaig veure mai de mal humor. Enfadat sí, però eren atacs de mal geni quan les coses no li sortien bé en el món de l'esport. En la seva vida particular i laboral, mai cap retret. Ni quan treballava de venedor de begudes, ni quan estava en una entitat bancària, ni quan durant molts anys va ser el gerent de Giroassist, del Grup Mifas. Allà es va jubilar. Volia viure i gaudir de la vida, encara amb més intensitat. Perquè, si una cosa ha fet en Josep Maria Casas és gaudir de la vida al cent per cent. S'entregava als amics, als companys de feina..., compartia amb ells les seves inquietuds.

En Josep Maria Casas ha gaudit de la vida, dels setanta-quatre anys que ha viscut. Se'n va quan li quedava, encara, temps per seguir-ne disfrutant, al costat de l'Imma i dels seus fills, en Dani i l'Imma, i de tota la seva família. Segur que ells el trobaran a faltar, com el trobarem a faltar tots els que hem tingut la sort de compartir amb intensitat la vida d'una persona que no perdia mai el somriure, fins i tot quan sabia que estava vivint uns anys "de propina".(*) Periodista

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 15-04-2018 Pàgina 67

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/article/29-necrologiques/1375155-adeu-a-josep-maria-casas-i-buxeda.html